

„Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor”

Sfântul Ioan Botezătorul

Iubirea lui Dumnezeu față de cel mai mare păcătos este mai mare decât iubirea celui mai mare sfânt față de Dumnezeu

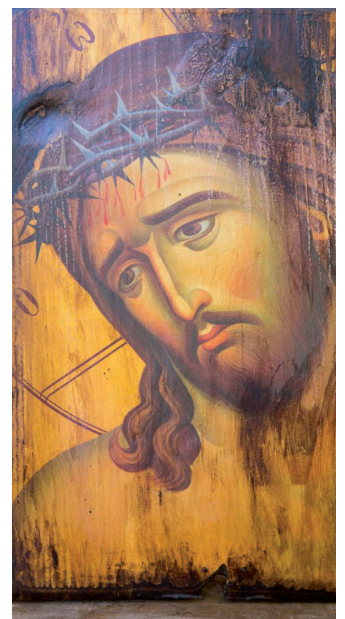

„Dă-Mi, fiule, inima ta!”

Ne întrebam cu totii de ce permite Dumnezeu aceste neazuri și rele?

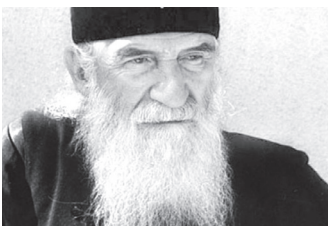
Răspunsul este simplu: din cauza păcatelor noastre. Noi, singuri, avem libertatea de a alege binele sau răul. Din păcate, am ajuns a iubi mai mult răul care se ascunde în spatele plăcerilor aparent nevinovate, în spatele iubirii de arginți și a mândriei, fiind principala cauză care a stat la baza dezvoltării tehnologiei din zilele noastre. Trebuie menționat faptul că în cazul în care nu o folosim cu dreptă socotință, ajungem să ne autodistrugem.

Dacă Dumnezeu a părăsit Cerul și a pătimit atâtea suferințe, nevinovat fiind, pentru întreaga lume, noi nu suntem în stare acum să renunțăm la gunoarie pentru dragostea Sa? Pentru Împărăția Cerurilor? Mai ales după o viață trăită în păcat...

În curând vor începe examenele, iar noi va trebui să alegem: CRUCEA sau PÂINEA, cale de mijloc nu va mai exista.

Dacă poțtești bogăție, dacă în tine arde încet-încet patima banilor, să știi că, înlăuntrul tău, îl zămislești pe Iuda.

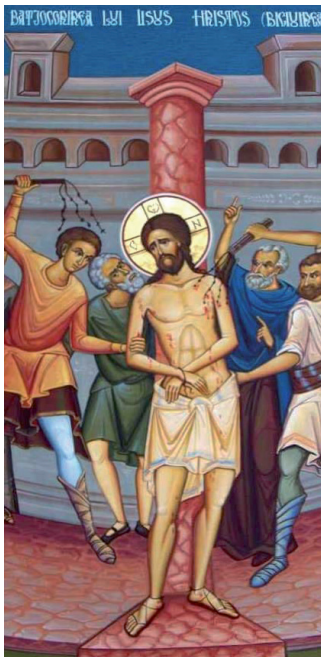
Frate și prietene, ține minte pentru tot restul vieții tale: iubirea de arginți L-au răstignit

pe Hristos, L-a omorât pe Dumnezeu; din ucenic al lui Hristos, iubirea de arginți l-a făcut dușman al lui Hristos, ucigaș al lui Hristos. Și nu numai atât, ea l-a omorât și pe Iuda. Iubirea de arginți are această trăsătură blestemată. Îl face pe om nu doar ucigaș al lui Hristos, ci și sinucigaș. Îl „omoară” pe Dumnezeu în sufletul omului, îl ucide și pe omul însuși, Dumnezeu în om. Moartea este o taină înfricoșătoare, fraților, însă, cel mai cumplit este atunci când oamenii îl dau pe Dumnezeu morții.

Astăzi, nu diavolii, nu fiarele sălbatice, nu șacalii, ci oamenii l-au împletit o cunună de spini și au așezat-o pe capul lui Hristos. Cu o cunună de spini îl încununează pe Cel ce l-a împodobit pe om cu nemurirea. Umanitatea împletește cununa de spini, îl încununează pe Cel ce l-a împodobit pe om cu nemurirea. Umanitatea împletește cununa de spini pe capul Celui care a împletit cununa de stele în jurul pământului. O cunună de spini împletesc și eu și tu, prietene al meu, dacă sunt iubitor de arginți, dacă sunt desfrânat,

dacă sunt adulterin, dacă hulesc, calomniez și bârfesc, dacă sunt un bețiv, dacă sunt nemilos, dacă sunt mânios, dacă sunt zgârcit, dacă nutresc gânduri păcătoase, dacă am simțiri necurate, dacă nu am credință, dacă n-am dragoste. Fiecare păcat al meu, fiecare păcat al nostru este un spin, pe care îl adăugăm la blestemată cunună de spini, pe care umanitatea, ieșită din minți, o împletește neîncetat în jurul capului Domnului Hristos

Sfântul Justin Popovici (Din Cartea Abisurile Gândirii și Simțirii Umane)

Să nu uităm și să ne aducem aminte cât a pățit Dumnezeu pentru noi...

Descoperire a Îngerului Domnului făcută Sfântului Dimitrie al Rostovului despre patimile Domnului nostru Iisus Hristos. Din Vedenia Îngerului se revelează exact cât a pățit Mântuitorul pentru noi.

Iar noi oamenii, drept răsplată, în loc să îi fim recunoscători și ascultători pentru Dragostea mare pe care o are Dumnezeu pentru omenire noi ce facem? Îlrăstignim

iar și iar cu păcatele noastre..

Vă dați seama ce răspundere zace asupra noastră? Nu numai că nu e bine ca om să faci rău ție și celui de langa tine dar noi facem rău și lui Dumnezeu iar...

- La stâlp a fost bătut cu toiege și cu biciuri noduroase primind 6666 de lovituri; iar deosebite răni a avut 5000; fiindcă peste răni i se mai adaugă și alte chinuri, încât, din această cauză, de multe ori ar fi urmat să moară, ca om; dar, prin puterea Dumnezeirii Sale, n-a binevoit a muri, spre a desăvârși opera mântuirii noastre.

- Vânătași lovituri a primit 1199.

- Pe cap a avut împunsături din cununa cea de spini 1000. Fiindcă cununa s-a așezat și s-a luat de pe cap până la 50 de ori.

- Lovit a fost de 40 de ori, peste cap și peste cununa Sa cea de spini, cu trestii și cu toiege, din toatăputerea. Din care lovituri, 5 ghimpi s-au înfipt adânc în capul Domnului, până aproape de creier și din care, chiar după moartea Domnului, au mai rămas în cap 3 din acești ghimpi.

- La Golgota, ducându-Și Crucea, a căzut de cinci ori foarte greu. Și atunci, a primit lovituri demoarte de 19 ori.

- Scuipături în față a primit 100.

- Peste tot trupul Domnului, Care zăcea întins pe Cruce, a fost scuipat de 73 de ori Acesta sunt doar o parte restul le puteți citi la linkul de mai jos.

<https://bit.ly/3m76NbX>

Descurajarea, cedarea, compromisul vin din lipsă de rugăciune, de trezvie și de trăire continuă a credinței.

Despre suferințele Sfinților în închisorile comuniste, din Cartea "Mărturisiri din mlaștina disperării":

Dumitru Bordeianu, mărturisitorul căzut în reeducare, dar nu înfrânt: „Teroarea a fost atât de înspăimântătoare pentru că s-a făcut cu noi și prin noi. Când vine dușmanul tău, te lupti cu el, după puteri. Aici însă nu, pentru că tu, fratele meu, vi

la mine și mă bați. Martirii creștini erau doar ei și dușmanul – ei nu erau torturați de creștini. În cazul nostru nu era vorba numai de a te lepăda de credință, ci de faptul că fratele tău a acționat împotriva ta. Adică acum vorbesc cu tine și tu mâine mă omori pe mine, eu care îmi puneam viața pentru tine. Aici este aspectul metafizic al problemei. Aceasta a fost marea încercare. În

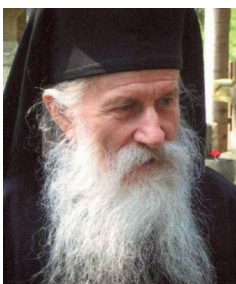
cel care s-a deusolat oclipă a intrat satana. Dumnezeu lasă ispita, dar diavolul nu te poate ispiti mai mult decât ți-a dat Dumnezeu putere să rezisti. Dumnezeu știe puterea noastră

O altă încercare ce a măcinat din temelie viața deținuților a fost foamea; foame redată cu autenticitate în poeziile lui Radu Gyr și Nichifor Crainic; foamea cronică, insuportabilă, care au milit, a degradat și a pus în situații de compătimit pe mulți dintre deținuții incapabili să suporte ceva ce depășea limitele răbdării. Cum era posibil ca, timp de 16 ani, să te roadă acest vierme neadormit, să nu te saturi niciodată și nici măcar să-ți potolești, cât de cât, foamea? Câtă voință, câtă răbdare, câtă înfrânare a trebuit acestor deținuți, ca să

supraviețuiască? Doamne! N-a fost o lună două, un an, doi, ci 16 ani!”

Dumitru Bordeianu, un autentic mărturisitor al temnițelor comuniste, este autorul celebrei cărți "Mărturisiri din mlaștina disperării". Născut în ziua de 28 august 1921, în localitatea botoșăneană Drăgușeni, și trecut la cele veșnice în ziua de 16 august 2002, martirul a iubit până în sfârșit Adevărul și neamul omenesc.

Vreme de 16 ani, studentul Dumitru Bordeianu a pățit cumplit în închisorile comuniste din Galata, Suceava, Pitești, Gherla și Aiud. În urma acestui martiriu îndelungat, el va mărturisi ferm: "Eu cred nelimitat în Dumnezeu. Orice fac, gândesc și vorbesc eu raportez la Adevărul absolut care este Dumnezeu. Ceea ce s-a petrecut la Pitești și Gherla, acesta a fost comunismul, un duh satanic în închisoare, o forță care te apăsa și te tortura."

“Moartea s-a apropiat de noi și nu ne pocăim. Sfârșitul a venit și, totuși, nu ne iubim. Bolile și suferințele ne-au cuprins, dar nu iertăm din inimă pe fratele nostru. Citim cărți sfinte, dar nu ne cutremurăm. Ne rugăm puțin, lipsim de la biserică, nu miluim pe săraci, suntem stăpâniți de nepăsare, împietrire și griji pământești. De aceea nimic nu sporim și ne cheltuim în deșert viața aceasta scurtă.”

Părintele Arhimandrit Ioanichie Bălan

Să nu fim superficiali!

„Chiar în pustie de ai fi, nu ai justificare, pentru că nu ai căutat să te informezi, atâta timp cât au fost destule voci ale Sfinților Părinți din ultimele veacuri și care au atras atenția neîncetat asupra vremurilor în care trăim. Să nu privim superficial aceste lucruri, pentru că este posibil să nu mai existe acel timp de pocăință. Dar se mai poate întâmpla ca tu, cu toată știința ta, așa informat cum ești, la vremuri grele și de impas, să cazi și să aluneci în neștiință. Pentru că nu este suficientă informarea, ci să ai în permanență o viață de pocăință.” (Ne vorbește pr. Justin, Vol. I)

Despre milostenie

„Scumpă este milostenia și înaintea oamenilor, însă mult mai scumpă este înaintea lui Dumnezeu; de aceea vă zic todeauna, și acum iarăși vă zic: faceți milostenie, faceți todeauna milostenie, milostenia pentru omul nevoiaș este prețioasă.

Eu însumi am simțit aceasta; v-am mai spus cum o bucată de pâine uscată mă făcea uneori să vărs lacrimi fierbinți și să cer lui Dumnezeu milostivire față de omul cel milostiv.” Starețul Ioan Zăvorâtul

Calea lui Hristos este Crucea de fiecare zi. Nimeni nu s-a urcat vreodată la cer prin comoditate.

Sf. Isaac Sirul

Întoarce-te la Dumnezeu, nu mai amâna!

Atunci când omul vrea să citească ceva despre Dumnezeu sau să se roage mai mult, cel rău, care este duh, ne va împrăștia mintea la toate grijile posibile, ne va da stări de lene, somn, nerăbdare, pentru ca nu cumva să aflăm care este scopul lui aici, pe Pământ.

Diavolul, tatăl minciunii, care lucrează prin gânduri și e mai rapid decât mintea ta, va încerca să te abată, să disprețuiești aceste scrieri. Vei avea gânduri de îndoială, mintea îți va fugi la cele lumești, vei crede că toate sunt scornite de oameni fără minte.

Te va mai lupta cu: UITAREA, TRÂNDĂVIA, NEPĂSAREA. Cere ajutorul lui Dumnezeu și astfel, din mila Lui, vei primi putere și râvna de a căuta adevărul.

Despre importanța spovedaniei

Atâta vreme cât ținem păcatele nemărturisite, ascunse cu voia, atâta vreme atârână pedeapsa lor asupra noastră ca o sabie care stă să cadă peste viața noastră.

Sf. Paisie Aghioritul: „De îndată ce ne mărturisim păcatele și vinovația, primejdia morții o înlătură Dumnezeu de deasupra noastră. Să nu uităm că una e lupta și suferința omului mărturisit și alta e suferința omului nemărturisit. Unul e luminat la minte, liniștit și câștigă din nou nevinovăția, celălalt e întunecat și îndărătnic și celălalt e întunecat și îndărătnic și mai rău se afundă. Unul e ascultător de duhovnic asta-i u șurează răbdarea încercărilor, celălalt nu asculta de nimeni, ceea ce-i face îndreptarea cu neputință.”

„Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi.”

Dumnezeu, fiecărui om, îi creează în această viață anumite împrejurări, prin care îl cheamă la Adevăr, la pocăință. Vrajmasul ne înșală cu amânarea, că ești tânăr, distreaza-te, cum că mai ai timp mai târziu să vii la Dumnezeu. În afară ca Dumnezeu este MultMilostiv și Multrăbdător, El este și FOARTE DREPT.

Ne spune Cuvantul Său că în ceea ce ne va prinde moartea, în aceea ne va judeca. Nu știi când trenul vieții va mai trece pe lângă tine, nu știi dacă respingându-L și disprețuindu-L mereu pe Dumnezeu, vei mai avea ocazia și timpul să mai schimbi ceva în viața ta.

Omule, Dumnezeu poate orice, dar un singur lucru nu poate: Să îți încalce libertatea. Nu uita că, prin fiecare păcat făcut de-a lungul vieții, singur ai creat un zid în inimă, care te ține departe

de Dumnezeu, în întunericul ignoranței. Astfel răul devine bun, iar binele rău.

Azi răul este la modă și lumea îl iubește. Dacă nu citim Sfinții Părinți și Cuvantul lui Dumnezeu, nu vom ști cum să ne mântuim. Din fiii lui Dumnezeu vom ajunge fiii diavolului. Dumnezeu te iubește atât de mult și îți iartă toate pe care le-ai făcut, numai întoarce-te la El.

„Spălați-vă, deveniți curați, lăsați răutațiile din sufletele voastre, fiți curați înaintea Mea.” (Isaia1,16)

„De vor fi păcatele voastre cum e carmazul, ca zăpada le voi albi, și de vor fi ca purpura, ca lâna albă le voi face.” (Isaia,17).

Fraților,dacă noi ne rugam și nu citim să aflăm care este Voia lui Dumnezeu și a O implini, nu am făcut nimic dar și putem pierde tot. „Vor avea ochi și nu vor vedea și urechi și nu vor auzi”, spunea Proorocul Isaia, acum mii de ani.

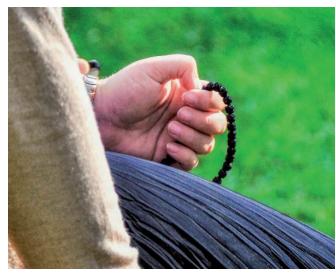
Despre importanța rugăciunii

Starețul I Amfilohie sfătuia: „Rugăciunea făcută cu stăruință, trezvie, pietate, credință și frângerea inimii, este bună și folositoare. Diavolul se luptă în diferite feluri cu cei ce se roagă, dar pe cei ce nu se roagă îi iubește! Omul, în rugăciune, vorbește cu Dumnezeu și Îi cere bunuri duhovnicești și mântuire. Cel ce se roagă trebuie să fie smerit”.

Sfântul Efreem Sirul: „Unde se termină rugăciunea începe păcatul.- Rugăciunea este singura care ne poate înalta la cunoașterea lui Dumnezeu.”

Avva Isaia: „Nu se poate ca Dumnezeu să nu asculte rugile omului, dacă omul ascultă poruncile Domnului.”

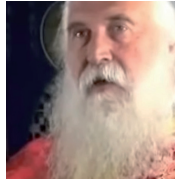
Starețul Varsanufie de la Optina: „Todeauna să aveți în voi Rugăciunea lui Iisus: Doamne Iisuse Hristoase fiul lui Dumnezeu miluiește-mă pe mine pacatosul. Numele lui Iisus nimicește toate loviturile diavolești. Dracii nu se pot împotrivi puterii numelui lui Hristos diavolești. Toate uneltirile diavolești se risipesc precum colbul. De ce și cum se întâmplă acestea nu putem ști. Știm doar că acestea sunt adevărate. Mai mult decât toate și înainte de toate smeriți-vă, smeriți-vă. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește pe noi păcătoșii să nu uitați de Maica Domnului care este cea mai grabnică ajutătoare.”

Faptul că te temi de moarte înseamnă că nu ești într-o relație bună cu Dumnezeu

Avem frică de moarte. Cel dintâi eu. Și spunem: „Mă tem de moarte, mă tem să plec...” Dar de ce te temi? Hristos a spus să nu ne temem de moartea trupească, ci de cea sufletească. De ce te temi să pleci din această viață? Te temi pentru că nu ai mărturia conștiinței că ești în regulă. Ceva nu e în regulă. Faptul că te temi înseamnă că nu ești într-o relație bună cu Dumnezeu. Îndreaptă relația cu Dumnezeu, orânduiește-ți o bună legătură cu El și nu te vei mai teme. Starețul Efreim Filotheitul

Părintele Elpidie: Va fi un așa război, o așa mare tulburare

Pr. Elpidie: În acest moment îți spun direct, pentru că sunt șocat cu toate acestea pe care le văd că vin, că o să se întâmple. Trăiesc de două ori o dramă. Înainte să se întâmple și atunci când se întâmplă. Bineînțeles doar o parte o să apuc să văd, nu totul, dar acești următori trei ani jumate, de care v-am spus vor fi foarte grei și cu suferință pentru lume, pentru că acum v-a permite Dumnezeu, a cărui mânie este ca un vulcan aprins.

Va fi un așa război, o așa mare tulburare, așa încât să vă amintiți ceea ce vă spun, țările scandinave în curând nu vor mai exista așa cum le știm... Germania pentru a treia oară, va provoca centrul celui de al treilea război mondial, care a început de acum mult timp, în diferite moduri. Colapsul băncilor va fi, în așa fel încât, în legătură și cu întreruperea curentului electric, va provoca un haos de necrezut. Nu se va putea face ușor nici o tranzacție. Aparatele se vor opri, totul se va opri, pentru că toată viața noastră este bazată pe electricitate. Va fi de o așa formă catastrofa, încât toți oamenii care au bani nu vor putea să scoată banii. De unde (să scoată)?! Pentru că nu vor funcționa bancomatele! Îți dai seama fiul meu, ce vine (ce urmează)?! Și în loc, noi toți, să ne unim și să spunem: «Doamne iartă-ne!

Luminează-i pe conducătorii noștri și ajută-ne! Iartă-ne!» Nu ne îndreptăm către Dumnezeu... Pe nimeni nu am auzit să spună: «să ne îndreptăm către Dumnezeu, să îngenunchem, ca familie, ca mama-tata-copil, să facem din nou casa noastră Biserică, să se audă, în sfârșit o rugăciune în casa noastră, ca să fie îndepărtat Satana.» Nu facem acest lucru...dar să știți că aceasta este rezolvarea... Știți de câte ori m-am speriat de ceea ce va urma?! Italia, Franța vor păți așa de mari catastrofe. Vaticanul va fi lovit, Germania va fi inundată în sânge...

Pr. Elpidie Vaianakis din Grecia. Tot el insistă să ne aprovizionăm cu alimente, ca să nu ne cuprindă panica imediat ce va veni foametea. Apoi fiecare va găsi soluții pentru a supraviețui.

“Cel în care s-a înrădăcinat adânc patima vorbirii și petrecerii deșarte, care se plictisește când nu are cu cine să vorbească, căruia îi este frică de singurătate sau care se teme să rămână singur, unul ca acesta să-L roage cu lacrimi pe Dumnezeu să-l ajute să se izbăvească de împrăștierea gândurilor și de neatenția față de sine însuși, să invete să privegheze și să se roage, să pătrundă în inima sa și să fie atent la fiecare faptă.” Starețul Sava

Se tem de moarte cei ce nu cred în înviere.

Sfântul Ioan Gură de aur

Sfânta Împărtășanie va da putere celor ce nu se vor închina lui Antihrist

Toate acestea vor veni și dacă nu vom avea credință desăvârșită în Dumnezeu, cine va putea rezista acestor timpuri? Iar încredere desăvârșită știi ce înseamnă? Cu simplitate, cu smerenie și pocăință, să veniți să primiți Sfânta Împărtășanie.

Cei care nu se vor împărtăși, nu vor putea rezista celor ce vor fi. Sfintele Taine vor avea o asemenea putere în sufletul omului, încât aceștia nu vor putea fi influențați sau manipulați nici prin gânduri, nici prin simțiri.

Microtehnologia digitală va fi de o asemenea capacitate, încât

vor putea afecta până și mintea omului. Vă dați seama ce minți satanice există? Veți vedea, nu acum, peste puțin! Dar nu vor avea nicio putere asupra omului care va înțelege și se va împărtăși. Sfânta Împărtășanie va răspândi în jurul aceluși om o asemenea putere, va fi apărut de îngeri atât de tare, încât Lucifer și slujitorii săi nu vor putea vătăma cu nimic acel suflet. Și va trăi acel om cu puțină hrană și va supraviețui, iar cei ce vor avea de toate... vor muri.

Ce vrea Dumnezeu de la noi? Să avem credință în El. Nu

doar credință, ci încredere desăvârșită. Să ne schimbăm viața începând de astăzi, să-L iubim pe Dumnezeu și să alergăm în brațele Lui ca un copil în brațele mamei sale. Și chiar de va avea vreo supărare, nu va alerga în brațele altei mame. Ce înseamnă asta? Că deși Dumnezeu ne mai ceartă, pentru a ne ajuta să ne schimbăm viața, noi nu trebuie să ne îndepărtăm, ci iarăși să revenim în brațele Sale. Binecuvântarea Domnului să fie peste voi! Pr. Elpidie Vaianakis

Să nu îți fie frică!

Să nu-ți fie frică de ziua de mâine, că pandemia aceasta îți va fura pâinea, că locul tău de muncă-ți va fi luat, nu te speria de nicio veste a falimentului. Nici până acum nu omul ți-a dat pâinea, ci Tatăl Ceresc prin om. El are o sumedenie de moduri de a-ți oferi pâinea, de se va închide o poartă se va deschide alta...

Bucurați-vă că sunteți ortodocși!

„Toate credințele sunt mincinoase, false, toate sunt ale diavolului. Acest lucru l-am înțeles drept adevărat, dumnezeiesc, ceresc, corect, desăvâșit atât pentru mine însumi cât și pentru voi: că numai credința creștinilor ortodocși și bine-cinstitori e bună și sfântă, ca să credem în ea și să ne botezăm în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.

Bucurați-vă că sunteți ortodocși! Acum la sfârșit vă propun aceasta: Să vă bucurați și să vă veseliți de mii de ori că v-ați învrednicit să fiți și voi creștini ortodocși bine-cinstitori, și să plângeți și să vă tânguți pentru necinstitorii-de-Dumnezeu, necredincioși și ereticii, care umbla în întuneric, în mâinile diavolului.”
Sfântul Cozma Etolianul

Cel care vrea sa fie pește, în sensul hristic, să meargă totdeauna contra curentului. Doar peștii morți sunt duși de val.

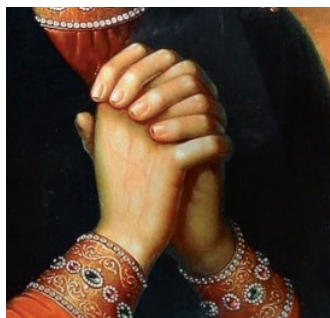
Sfântul Vasile cel Mare

Despre patima beției

În primul rând ar trebui să înțelegem că alcoolismul și narcomania sunt boli, dar boli în primul rând sufletești. Baza consumului de alcool sau a drogurilor este golul sufletesc, nemulțumirea de existența sa, pierderea sensului existenței.

Doar nu în zădar Biserica Ortodoxă consideră beția un păcat grav. De aici este clar că doar cu metode existente în medicină nu se poate soluționa problema. Cinvingerile și medicamentele nu sunt atotputernice. Pentru învingerea patimei e necesară căința sinceră către Dumnezeu la Taina mărturisirii, însoțită de post și rugăciune către Maica Domnului și sfinții lui Dumnezeu.

Despre vindecarea depresiei

Depresia este un semnal al sufletului, prin care acesta își arată starea nenorocită – însă nu plânsu petru pacate, ci chin al sufletului nepocăit, căruia demonii îi șoptesc: „Totul merge prost, n-ai de ce să mai tragi nădejde...”

O parte însemnată a stărilor depresive sunt urmare a felului păcătos de viață, urmare a acțiunii distructive a păcatului asupra sufletului omenesc. Aceste cuvinte sunt valabile în primul rând

Beția grea în care cade cineva poate fi și sub influența duhurilor rele. Ar fi cazul să menționez că la delirul alcoolic oamenii văd niște halucinații înspăimântătoare. Cel mai des o parte a acestor halucinații reprezintă demonii.

Dacă rudele bolnavului sunt persoane credincioase, atunci trebuie neapărat să se roage mult pentru el acasă și la biserică, și foarte binevenită ar fi și sfințirea casei, în cazul în care nu s-a făcut. Trebuie de încercat de convins pe acel împătimit să poarte mereu la gât o cruce, să bea cu credință și evaluie aghiasmă și rugulat să se împărtășească

Dar uneori nici acestea nu sunt suficiente, deoarece încercând să-l ajtăm pe aproapele nostru, nu dorim să ne analizăm și starea propriului suflet. Posibil că o parte a vinei o poartă și rudele celui bolnav. Un preot spunea

foarte adevărat despre acestea „Nu ar trebui ca și dvs să vă căiți pentru acele suferințe pe care le suportă aproapele dvs? Nu există aici și o parte a vinei dvs? Părinții și-ar putea aminti, cum mai în glumă mai în serios le permiteam copiilor să guste puțină băutură.

Oare mereu ați fost un exemplu de trezvie și a consumului de alcool în măsură? Oare nu de atât a început a consuma soțul dvs alcool în exces că nu ați soluționat la timp problemele existente? Nu aveți un motiv pentru a vă căi că nu ați observat la timp purtarea copilului dvs întors de la discotecă într-o stare neadecvată. Cred că fiecare dintre noi de va dori va găsi și vina sa în multe dintre aceste momente. Cereți-i binecuvântarea duhovnicului pentru un post suplimentar pentru cel în suferință, rugați-vă neîncetat pentru el, și neapărat mărturișiți-vă și căiți-vă.

pentru depresiile nevrotice, care, precum vom arăta mai jos sunt înrudite cu patimile păcătoase ale întristării și trândăvirii.

Singura cale corectă spre vindecarea de nervozitate, de trândavire, de întristare și spre dobândirea păcii sufletești trece prin adevărata credință ortodoxă, prin pocăință și prin îndreptarea vieții după poruncile lui Dumnezeu. Pentru om, principalul este să înțeleagă sursele păcătoase ale firii sale psihice, să conștientizeze profund neputința sa, să urască păcatele demonice ale trufiei, slavei deșarte, mâniei, trândăvirii, minciunii, curviei și să dorească să se schimbe, să se întoarcă spre Domnul cu nefațarnicie și pocăință.

Adevarata cauza a tulburărilor depresive constă de regula în păcatele săvârșite de către om. Sfinții Părinți considerau că la baza tuturor suferințelor sufletești stă trufia. Ca atare, pentru a scăpa de depresia nevrotică, omul trebuie să se străduie pentru

dobândirea smereniei.

Nivelul ridicat de pretenții care nu se înfăptuiesc în viață, conflictul între dorință și realitate lasă totdeauna în suflet simțământul frustrării, întristării, amărăciunii, supărării. Absolut indispensabil pentru fiecare creștin este mersul la slujbe, mai ales în zilele de duminică și de praznic, precum și participarea la Tainele Bisericii (notă: să căutam un preot care gândește ortodox și nu este de acord cu Ecumenismul și Sinodul din Creta sau vaccinul, căci altfel ne putem face și mai mult rău și ne putem sminti, este important să ne cunoaștem credința ortodoxă să citim cât mai mult din învățăturile Sfinților Părinți)

În rugăciunea pe care preotul o citește înainte de spovedanie există cuvintele acestea: De vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindicat. De Sfintele Taine trebuie să ne apropiem cu frângere de inimă, cu credință adâncă și cu nădejde în mila lui Dumnezeu.

Scăparea de rețele dependente

Primul pas în vindecarea oricărei dependențe este recunoașterea ei. Odată recunoscând faptul că este dependent de un anumit lucru, cel în cauză trebuie să înceapă a lupta împotriva ei. Trebuie evitată pe cât se poate rămânerea de unul singur, lucru ce va îndemna cu certitudine la o întoarcere la dependența respectivă. Vorbirea cu cei dragi și spovedania la un preot sunt de un real folos. Ceva trebuie însă să-l motiveze pe cel dependent.

Pentru un creștin, Evanghelia ar trebui să fie suficient de puternică spre a-l îndepărta de orice patimă și de orice dependență. Viața curată a sfinților și îndemnurile Părinților sunt adesea suficiente spre a întări un suflet și a-l motiva în lupta acestuia spre dobândirea libertății de patimi.

Pentru un om care nu ia aminte la Sfânta Scriptură, ajutorul poate veni însă prin persoanele iubite. Dragostea pentru un om, pentru un copil, ori dorința de a întemeia o familie sănătoasă sunt adesea cele mai puternice motive pentru un astfel de om. Când acestea nu ajută însă, singura soluție rămâne la Dumnezeu. Uneori, dragostea pentru un om

nu este de ajuns pentru a scăpa pe cel împătimit de o astfel de înșelare a celui viclean. Deci, după cum orice dependență dăunătoare are loc prin viclenia diavolului, în majoritatea cazurilor este nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Spovedania patimii este vitală. Preotul are un har, primit în Taina Hirotoniei, pe care creștinii de rând nu îl au, cu care poate întări voința celui ce vine la spovedit. O spovedanie sinceră atrage mila și ajutorul lui Dumnezeu. "Doamne, nu vreau să mai fac aceasta, ajută-mă! Îmi iubesc familia și pe omul de lângă mine, întărește-mi voința și ajută-mă să scap de această legatură!"

Postul și rugăciunea sunt cele mai puternice arme împotriva uelțirilor celui viclean. Dacă nu poate posti cel împătimit, să postească cei de lângă el, iar Domnul, văzând dragostea lor, se va milostivi spre "cel bolnav" și îi va da puterea de a ieși din dependență.

Creierul unui dependent de internet arată la fel ca cel al unui dependent de droguri sau alcool

Ultimul studiu despre internet și depresie ne aduce cea mai tristă veste. Missouri State

University a urmărit, cu acordul subiecților, activitatea virtuală a 216 copii dintre care 30% prezentau semne de depresie. Rezultatele publicate arată că cei deprimați utilizau cel mai des internetul, petrecând cele mai multe ore pe email, chat, jocuri video și file sharing. Tot ei deschideau, închideau și schimbau ferestrele de browser cel mai des – ne închipuim că în căutarea a ceva ce doreau să găsească.

Cu cât e copilul mai mic, cu atât e mai nesănătos să petreacă timp în fața ecranelor

Cu cât e copilul mai mic, cu atât e mai nesănătos să petreacă timp în fața televizorului sau a calculatorului.

– Pana la 12 ani și chiar mai tarziu, le afectează dezvoltarea creierului și funcționarea lui pe termen lung.

– Efectele nu sunt imediate, fiecare oră de vizionare în jurul vârstei de trei ani crește cu 30% problemele de atenție cu hiperactivitate după vârsta de 7 ani.

– Parintele este distrat, când copilul repetă reclame, are niște emfaze, niște stereotipii de adult, dar el nu-și dă seamă că-și consumă niște resurse pe care ar trebui să le folosească în alta parte. După clasa a IV-a, a V-a, încep să apară problemele de atenție, de motivație, însuși creierul nu se mai dezvoltă normal din cauza vizionării.

– Copilul nu învață din relația cu mașina, copilul învață din relația cu lumea, așa cum este ea, cu natura, cu ceilalți oameni.

– După ultimele cercetări, creierul se dezvoltă în funcție de dezvoltarea limbajului, când i se adresează cineva personal, și asta înseamnă cuvinte, intonații, limbajul corpului; prin televizor nu interacționează cu o ființă vie și nu e o adresare personală, e un mijloc de comunicare în masă, se adresează unei mase și nu unei persoane, iar copilul simte asta.

– Cel mai important lucru este că nu se dezvoltă copilul afectiv, emoțional. Dacă el consumă niște etape ale dezvoltării lui copilărești, emoționale, afective, poate să împrumute un limbaj și niște comportamente de adult, dar el poate rămâne la un nivel infantil pentru toată viața, ca și pâinea care se coace la suprafață dar înăuntru rămâne crudă. Orice-ai face apoi nu o mai poți coace lăuntric.

Vor veni vremuri grele - nu ai să poți să mai iei un medicament, o bucată de pâine, și comunicarea și întraajutorarea dintre noi va fi cu anevoie de făcut.

Se va face, și asta s-a început deja, uciderea omului la nivel oficial, prin otrăvurile care ni le introduc în mâncare, prin otrăvurile ce ni le introduc în aerul ce-l respirăm, prin otrăvurile din vaccinuri - toate se fac la nivel oficial. Iar noi le luăm pe toate de bune, pentru că așa spune ziarul ori televiziunea.

Omul a ajuns un sclav, un rob, dar cu mult sub condiția sclavului de altădată. Pentru că sclavul înainte știa cui se supune, dar omul de azi a devenit un rob care nu își cunoaște stăpânii. El nici măcar nu știe că este rob."

Cuvintele profetice ale părintelui Arhimandrit Justin Pârnu

**Cel ce respinge
muștrarea își
ascunde mândria
sa. Iar cel ce
primește povața
se slobozește
din lanțurile
mândriei.**

Sfântul Ioan Scararul

Scrierile Sfinților Părinți, călăuză a mântuirii

După ce povățuitorii duhovnicești s-au împuținat, citirea scrierilor Părinților a devenit călăuză de căpetenie pentru cei ce doresc să se mântuiască și chiar să atingă desăvârșirea creștină. Cărțile Sfinților Părinți, așa cum spune unul dintre ei, asemenea sunt unei oglinzi: privind în ele cu luare-aminte și ades, sufletul poate să-și vadă toate neajunsurile. Sfântul Ignatie Breanceaninov

**Taci! Nu vorbi
mai mult decât
e nevoie, nu
te contrazice
cu nimeni, nu
supăra pe nimeni
prin ce spui.**

“Vor veni zile omule, când te vor trăda cele mai iubite ființe din preajma ta, cei mai dragi oameni îți vor întoarce spatele, te vor urî și batjocorii, te vor vinde pentru nimic, chiar te vor ucide! Nu sunt vorbe goale, sunt vorbe care le găsim în Sfânta Scriptură! Contează foarte mult suflete, ca atunci să nu te tulburi, să nu faci ce fac ei, să ierți, să rabzi și să iubești! Îl rog pe Dumnezeu să fie voia lui în toate! Necazurile ne întăresc, suferința ne călește ca pe aur în topitoare!” Părintele Ioan Danci

Omule ia aminte la aceste cuvinte înainte să pleci din lumea acesta :

“Cînd chiar îngerii neascultători au fost aruncați în întunericul Iadului, cînd o omenire întreagă a fost înghițită de potop, cînd din cetăți mari s-a ales praful și cenușa, în ce mai poți nădăjdui tu, care păcătuiești pururi fără grijă și nu te întorci și nu te lepezi de păcat?! Zici că te bazezi pe mila lui Dumnezeu. Dar oare crezi că va fi Dumnezeu mai milostiv acum, cu tine, decît a fost atunci, cu aceia? Oare crezi că Dumnezeu se schimbă așa

cum se schimbă omul și timpul?

Nu nădăjdui prosteste, omule, și fără socoteală, ci nădăjduiește după măsura luptei pe care o dai tu ca să te lepezi de păcat și să-ți îmbunătățești sufletul și viața.

Cu adevărat, mare este mila lui Dumnezeu, îndelungată răbdarea Lui, și nesfîrșită iubirea Lui. Căci iată, Dumnezeu este mai bun cu tine și te iubește mai mult decît te iubești tu însuși, și dorește mîntuirea ta mult mai mult decît ți-o dorești tu însuși.

Dar oare crezi tu că cel care își bate joc de milostivirea lui Dumnezeu pînă la sfîrșit, care își rîde de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu pînă la sfîrșit, și care întoarce spatele iubirii lui Dumnezeu pînă la sfîrșit oare crezi tu că pe un astfel de om îl va forța Dumnezeu să intre întru împărăția Sa ca să-l facă cetățean

împreună cu îngerii și cu sfinții?

Ce cumplit este întunericul iadului, zăngănitul lanțurilor și scrișnirea dinților! Acolo locuiesc cei care și-au bătut joc de milostivirea lui Dumnezeu și care au întors spatele iubirii Lui. Oare vrei și tu să mergi și să-ți faci veșnic sălaş acolo, risipitorule suflete? Dumnezeu nu dorește aceasta, îngerii plîng văzîndu-te cum grăbești înspre aceasta. Sfinții se roagă ca tu să te întorci din drum. Sfînta Biserică aduce jertfe pentru tine, ca să-ți vii în simțiri! Dar dacă tu disprețuiești toate acestea – și nu ai nici un motiv ca să le disprețuiești! – atunci ce fel de milă îți inchipui că vei găsi la Dumnezeu?

Sfântul Nicolae Velimirovici
(Proloagele Ohrida)

Ne înșeală diavolul și uităm că suntem datori să ne silim

Zilele trec și incet-incet ne apropiem de moarte, când vom fi cuprinși de o căință nemângăiată.

Siliți-vă, fii mei, căci timpul trece. Luați aminte la voi înșivă! Diavolul nu dormitează, ci priveghează și caută pe cine să înghițită.

Fii mei, luați aminte să nu vă pierdeți sufletele voastre cele

nemuritoare și prețioase, pe care mii de lumi nu le pot înlocui .

Am cugetat la înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos, la faptul că vom aștepta toți Îngenunchiați hotărârea cea de pe urmă ,care va hotărî soarta noastră pentru veșnicie. Pr. Efreim Filotheitul

Fugi de prilejurile de a cădea în păcate, pe cât poți, fugi de agitația, zgomotul și zarva lumii!

Liniștește-te! Nu te risipi, vrînd să faci prea multe, nu îți pierde pacea sau timpul cu nimicuri. Fă atât cât e nevoie. Lumea aceasta ne stoarce de putere, ne consumă cu toate problemele ei, și de multe ori uităm că nu trăim o mie de ani, uităm că rugăciunea sau relația noastră cu Dumnezeu e cea mai importantă!

Avem nevoie de liniște, trebuie să învățăm să mai oprim radio-ul, tv-ul, telefonul și să petrecem o clipă de aur nu doar cu noi înșine dar mai ales cu Hristos!

În liniște, Dumnezeu îți vorbește prin conștiința ta, ia aminte la ce îți spune și cu siguranță n-o să-ți pară rău! Sfântul Paisie Aghioritul

**“Cel care vrea să se
roage cu minte curată,
nu trebuie să afle
noutățile ziarelor,
să nu citească cărți
fără legătură cu viața
noastră duhovnicească,
mai ales cele care
stârnesc patimile, și
să nu cerceteze din
curiozitate cele care
privesc viața celorlalți.
Toate acestea aduc în
minte gânduri străine,
iar când omul încearcă
să le lămurească, ele
și mai mult tulbură și
îngreuiază sufletul.”**

Sfântul Vasile cel Mare

În vremea Nașterii Domnului

În preajma peșterii acelea, în care S-a născut Hristos, era un turn ca la o mie de stânjeni departe, ce se numea Ader, slujind de locuință păstorilor. Acolo în acea noapte s-a întâmplat că nu dormeau trei păstori, care își străjuiau turma lor; și iată, cel mai întâi stătător între puterile cerești - pe care îl socotește Sfântul Ciprian că este binevestitorul Gavriil - s-a arătat lor în mare lumină, strălucind cu slavă cerească și cu aceeași lumină strălucindu-i și pe dâșii, iar ei, văzându-l, foarte s-au înfricoșat. Dar îngerul ce s-a arătat, le-a poruncit să lase frica și să nu se teamă și le-a vestit bucuria ce venise la toată lumea prin nașterea Mântuitorului. Apoi le-a spus și semnul bune sale vestiri, celei nemincinoase: Veți afla, zice, un Prunc înfășat culcat în iesle.

Acestea vorbind îngerul către dâșii, îndată s-au auzit în văzduh cete îngerești, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. După vederea aceea a îngerului și după cântările

auzite, sfătuindu-se păstori, s-a dus degrabă până la Betleem ca să vadă de sunt adevărate, cele ce li s-au spus lor de către înger. Și au aflat pe Preacurata Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, pe Sfântul Iosif, logodnicul ei, precum și Pruncul înfășat și pus în iesle.

Crezând fără îndoială că Acela este Hristos Domnul, Mesia cel așteptat, Care a venit în lume să mântuiască neamul omenesc, s-au închinat Lui și au spus toate

născuse fără stricăciune, păstra toate graiurile acestea punându-le în inima sa. Și s-au întors păstori, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu.

S-au făcut și minuni mari în vremea nașterii Domnului în toată lumea, căci în acel ceas prin care a trecut Domnul nostru prin poarta fecioriei cea pecetluită cu curăția, tot în acela, în peșteră a izvorât din piatră izvor de apă. În Roma a ieșit din pământ un izvor de untdelemn și a curs în râul Tibrului. O capiște idolească, ce se numea veșnică, a căzut și idolii s-au sfărâmat și tot acolo s-au arătat pe cer trei sori. În Spania în aceeași noapte s-a arătat un nor mai luminos decât soarele. În pământul Iudeii au odrăslit viile cele din Engadi, fiind iarnă. Iar, mai ales, după cum se scrie în Evanghelie, cu cântare s-au pogorât îngerii din cer și s-au arătat oamenilor în vederea ochilor.

Așa a fost Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia, și de la noi păcătoșii, să-I fie cinste și slavă, închinăciune și mulțumire, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Cel pururea de o ființă, Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

cele ce au auzit și ceea ce li s-a spus de înger, despre Pruncul Acela. Atunci toți cei ce auzeau, adică Iosif, Salomea și cei ce se întâmplaseră de veniseră în acea vreme acolo, se mirau de cele grăite de păstori. Mai ales Preacurata Fecioară Maria, care

Sărbătorim Crăciunul sau Nașterea Domnului?

Sărbătorim Crăciunul, ne pregătim casele, mesele, haine noi, dar oare sufletul este pregătit? Oare pe aproapele nostru suntem gata să îl invităm să mânânce la masa noastră bogată?!

Pruncul Hristos se naște, ce bucurie!

Dar să nu uităm căci S-a născut în iesle, nefiind primit în casă, de frică, de rușine și din egoism oamenii L-au refuzat.

Primiți pe Prunc în suflete, faceți curat, spovediți-vă, luați Sfânta Împărtașanie și atunci vom gusta cu adevărat bucuria Nașterii Domnului care în popor se cheamă Crăciunul.

**Hristos se naște,
Domnul coboară,
Îngerii-i cântă,
Magii-l adoară,
Păstori aleargă,
Ieslea-nconjoară,
mari minuni se
întamplară**

Pentru o dreaptă informare, urmăriți:
www.ortodoxinfo.ro
www.marturisireaortodoxa.ro

3 cărți importante de citit:
Talcuirea rugăciunii de Arh. Serafim Alexiev
Apostazia și antihristul
Îndreptar de spovedanie pe înțelesul tuturor